Acteur, regisseur, schilder Jeroen Krabbé (73) is een geboren en getogen Amsterdammer. Hij buigt voor de struikelstenen, maar gruwt van het straatmeubilair op het Museumplein. Op 1 mei begint de tv-serie *Krabbé zoekt Gauguin*.

tekst Mijntje Klipp, foto's Tammy van Nerum

1

Restaurant

"Ik heb een eetclub met een van mijn beste vrienden, ook een Jeroen. Om en om kiezen we een restaurant. We springen dan op de fiets en degene die aan de beurt is, wijst de weg. We hebben laatst gegeten bij Umami op de Overtoom. Oosters eten is mijn lievelingseten."

Café

"Daar hou ik niet van. Je gaat aan een tafeltje zitten en dan?"

Standbeeld (1)

"De struikelstenen van Gunter Demnig. Van mijn grootouders liggen ze in de Jekerstraat, met plaatjes van messing. Daar staat de geboortedatum op, maar ook wanneer ze vermoord zijn. In kleine letters, waardoor je moet buigen om het te kunnen lezen. Waardoor je buigt voor de doden. Die gedachte vind ik zó mooi, zó ontroerend."

Rijp voor de sloop

"Dat Fletcherhotel langs de snelweg! O, o, wat is dat lelijk. Toen ik dat voor het eerst zag, reed ik van schrik bijna de berm in."

Mijn buurt

"Ik woon in de Van Eeghenbuurt, al 48 jaar. Daar is het niet zo leuk meer, met alleen maar modewinkels en geen mix van bewoners. De buurt bij mijn atelier is fijner. De leukste is de Plantagebuurt, een soort dorp. Alleen de naam al is

2

3

4

prettig. Daarnaartoe verhuizen? Alles in- en uitpakken duurt bij mij al drie jaar!”

Broodje (2)

“Bij Lunchroom Wilhelmina in de Eerste Helmersstraat, vlak bij mijn atelier. Makreelsalade of pastrami en koolsalade op boerenbruin of maisbrood. Ik krijg meteen trek.”

Plein

“Dat is het pleintje in het Begijnhof, ’s morgens vroeg. Daar is een kerkje, het is er groen, midden in de stad en doodstil.”

Plek om te relaxen

“Mijn atelier, het oude atelier van Breitner. Ik ben er veel. Ook om me in te lezen voor tv-series, nu over Gauguin.”

Museum

“Het Holocaustmuseum in oprichting. Elke zichzelf respecterende stad heeft zo’n museum. Voor kinderen een onderwijsinstituut; ze leren er heel bewust over uitsluiting van een groep mensen, over uitroeiing. Dat dat nooit mag gebeuren.”

Dit kan veel beter

“Het straatmeubilair op het Museumplein: paars en monsterlijk. Ik begrijp het niet, het staat op rare plekken; alsof de ontwerper houdt van te lang gekookte rode kool.”

Kerk

“De Portugees-Israëlitische Synagoge op het Mr. Visserplein. Je stapt er letterlijk de zeventiende eeuw binnen. Maar die weerzinwekkende groen-rode bogen van TunFun ervoor. Dat dat mág! Ik doe altijd een hand voor mijn ogen als ik erlangs moet. En ik lust de Welstandscommissie rauw.”

Park

“Zorgvlied. Schitterende bomen, mooie lanen, je leest nog eens wat op een steen. Mijn vrouw en ik hadden een plek bedacht waar we wilden liggen als het voorbij is, maar zij vergat die steeds vast te leggen. Werd Ramses op onze plek begraven! Dat vinden we overigens wel een eer. Een nieuwe plek hebben we nog niet.”

Met pek en veren de stad uit

“Fietsende buitenlanders, vooral de Italianen. Die zijn gewend aan brede lanen en steken nooit hun hand uit. Die fietsverhuurders moeten hen eens lesgeven.”

Winkel (3)

“Van der Linde op de Rozengracht voor verf en penselen. Al heb ik niets nodig, ik koop er zo drie tubes verf voor 120 euro. Ik kom er nooit ongeschonden vandaan.”

Eerste keer in Amsterdam

“Mijn geboorte op dinsdag 5 december 1944, Amstelkade 12. Niemand dacht aan sinterklaas. Mijn tante, een zus van mijn vader, had een apotheek in Zaandam en kon aan suiker komen. Zo waren er voor mijn geboorte, midden in de Hongerwinter, tompoezen. Mijn oudste nichtje weet het nóg.”

Geheim adresje (4)

“De Hortus van de VU: de botanische tuin Zuidas. Een heel leuk parkje.”

Mooiste herinnering

“Alle Sinterklaasintochten. Ik wilde altijd al Sinterklaas worden, ik ben natuurlijk niet voor niets op 5 december jarig. Ik word het nu voor de tiende keer in Amsterdam.”

‘Die groen-rode bogen van TunFun zijn weerzinwekkend. Dat dat mág!’